

SZEMLE

Orbán Jolán

FOTOGRAMMÁK (2021-2022)

Kamarakiállítás

Civil Közösségek Háza, Pécs, 2022 szeptember 22 – október 25.

Apáti-Tóth Sándor fotóművésztől kaptam ajándékként a fényképeimből szerkesztett kamarakiállítás anyagát, akinek *Atlantisz* című kiállítását Mánfai György felkérésére 2021. szeptember 7-én nyitottam meg a Mecseki Fotóklub Halász Rezső Galériájában (Pécs, Civil Közösségek Háza). Életem első fotókiállítás-megnyitója volt, azóta is *Atlantisz kapujában* állok.

Roland Barthes, Susan Sontag, Jacques Derrida, Vilém Flusser fotográfiairól szóló írásai évek óta visszatérő témái az előadásaimnak, bár nem a fotográfiaelmélet a fő kutatási területem. Ezért is örültem annak, hogy Házas Nikoletta a fotográfiairól tartott előadással és a fotóimból készített képpel lepett meg a születésnapom alkalmával rendezett konferencián. A két teljesen különböző irányból, de egyidőben érkező kedves gesztus vezetett ehhez a kiállításához, annak ellenére, hogy nem vagyok fotográfus. A fényképezés viszont már gyermekkorom óta érdekelt. Kíváncsian figyeltem, ahogy évente egyszer megérkezett a fényképész és lencsevégre kapta a családunkat. Feszülten vártam a villanást, a kattantást, a fényes papírra nyomtatott fekete-fehér önmagunkat. Sátoros ünnepekkor szertartásosan elővettük az Édesapám mesterműveként díjazott kazettás díszdobozból a fényképeket és hosszan nézegettük – *emlékképek*. A budapesti inaséveit idéző színházi kukkerrel gyakran játszottunk fényképezősdit és távcsövesdit az Öcsémmel: közelebb hoztuk majd eltávolítottuk a Holdat, felcsimpaszkodtunk a csűr fölött tündöklő Göncölszekérre, onnan kémleltük az üstökösöket, az úrhajókat – *csillagképek*.

Madarak röptét, tengerek hullámverését, ablaküveg fénytörését, széki szoknyák pörgését próbáltam elkapni az első fényképezőgéppemmel – *pillanatképek*. Nagy utazások, felhőkarcolók, apályok-dagályok, családi fotók korszaka következett, amikor inkább alanya semmint aktora voltam a fényképezésnek – *családképek*. A koronavírus idején mobil kamerán keresztül fedeztem fel újra a fotózást, fák fehérjét, hajnalhasadás pírját, naplemente lángolását, ikerfák ölének eozin csillanását – *Mecsekszemek*. Tanulni kezdtem az éjszakákat, a város színrebotását, a torony „fekete-piros fekete/táncát”, a kék-lila-zöld-sárga fényjelek olvasását – *fotogrammák*. A fényképezés számomra szenvedély, de még csak a tanuló éveim elején járok, ezért is választottam az első kamarakiállításom időpontjaként és helyszínéül a Tanuló Város Fesztivált és a Civil Közösségek Házát.

